

17. ROČNÍK PŘEHLÍDKY DIPLOMOVÝCH PRACÍ: CENY SI ROZDĚLILY FAKULTY ARCHITEKTURY – PRAŽSKÁ ČVUT A BRNĚNSKÁ VUT

Tisková zpráva ČKA, 18. října 2016

Společenské či sportovní centrum, revitalizace okolí řeky, klášter, ale třeba i pěstírna konopí. To je jen malý výčet témat, s jakými se absolventi architektury potýkali při obhajobě diplomních projektů. Již 17. rokem Česká komora architektů (ČKA) tyto práce hodnotí a na jejich základě porovnává úroveň kvality studia na vysokých školách architektury a příbuzných oborů. Do letošního klání se zapojilo 74 mladých architektů a architektek. Vítězem přehlídky je Martin Křivánek z Fakulty architektury VUT v Brně. Porotu zaujal jeho projekt Kulturně-společenského centra s radnicí v Kohoutovicích. Nejvíce oceněných má stejně jako v loňském roce Fakulta architektury ČVUT v Praze.

Česká komora architektů od roku 2000 pořádá Přehlídku diplomových prací jako **soutěžní přehlídku** úspěšně obhájených diplomových prací absolventů vysokých škol a fakult poskytujících architektonické vzdělání v akreditovaném magisterském studijním oboru zařazeném na seznam škol s [uznaným vzděláním a příbuzným vzděláním](#). Cílem přehlídky je porovnání kvality na jednotlivých vysokých školách stejně jako možnost představit práce čerstvých absolventů veřejnosti. V letošním ročníku přitom zabodovali mladí architekti z **Fakulty architektury Českého učení vysokého v Praze** (FA ČVUT) a z **Fakulty architektury Vysokého umění technického v Brně** (FA VUT).

Práce čerstvých absolventů v letošním roce hodnotila odborná porota zastoupená teoretiky architektury **Hynkem Látalem** (předseda) a **Petrem Klímou**, architektkou **Lucií Vogelovou**, designérem **Janem Pavézkou** a krajinářským architektem **Petrem Veličkou**. Porota ve svém hodnocení uvedla, že pro mladé architektky by měla zásadní roli hrát zejména spolupráce s klientem: *„Ze samotné podstaty oboru architektury vyplývá, že vedle architekta hraje vždy velkou roli rovněž objednavatel, jenž do výsledné podoby stavby případně zasahuje. Pro objednavatele musí být návrh architekta čitelný a srozumitelný, aby se s ním mohl ztotožnit a podpořit jej. Porota Přehlídky proto při hodnocení soutěžních návrhů kladla velký důraz právě na jejich srozumitelnost a případně potenciál jejich realizovatelnosti. Tento aspekt do určité míry souvisí rovněž s obecnějším vnímáním architektů v očích široké české veřejnosti. Relativně obvyklý je obraz arogantního egomaniaka, jenž by nejraději do české krajiny a malebných historických sídel chtěl bezohledně zasazovat naddimenzované konstrukce z pohledového betonu. V rámci Přehlídky byly proto oceněny projekty, které navrhují rozvíjet historické i okrajové části měst citlivě, postupně a po důkladné analýze prostorových i společenských vztahů,“* upozornil předseda poroty Hynek Látal.

Porota ocenila projekty ve službách veřejnosti

Diplomové práce, jež se dostaly do užšího výběru poroty, dále charakterizuje také společenská či kulturní angažovanost. Jak porota ve svém závěrečném slovu dále uvádí, mladí architekti by měli být především motivováni k tomu, aby navrhovali prostředí, které je pro uživatele přívětivé a vychází ze skutečných potřeb veřejnosti: *„A nakonec, možná nastal čas pokusit se rozvolnit již poněkud stereotypní představu o nutnosti udržovat v české architektuře charakter tzv. české přísnosti a naopak začít hledat i jiná, koncepčně a materiálově odlišná řešení, která se v něčem snad mohou přiblížit představám tzv. obyčejných lidí o jejich životním prostředí v nejširším slova smyslu.“*

První cenu a Hlavní cenu společnosti Schindler získal absolvent FA ČVUT v Praze **Martin Křivánek** za *Kulturně-společenské centrum s radnicí v Kohoutovicích*. Projekt studenta **Davidu Mikuláška** porotu na první pohled zaujal svým jasným plánem rozvoje vybraného území. Kladně hodnocena byla také grafická prezentace projektu, již porota shledala jako originální, svěží a vtipnou. **→ Vítězný projekt získává finanční odměnu ve výši 25 000 Kč a profesní zájezd se společností Schindler do švýcarského Luzernu.**

Druhá cena putuje do rukou studentky ateliéru **Borise Redčenkova** na FA ČVUT v Praze **Pavly Enochové**. Oceněn byl její projekt *Kolín – řeka městu, město řece*. Jedná se o důkladnou urbanistickou analýzu propojení obou břehů řeky s městem. Porotu potěšila výtvarná citlivost navržených řešení a jejich vysoká výtvarná a architektonická kvalita.

→ Oceněný projekt získává finanční odměnu ve výši 15 000 Kč.

Třetí pozici v absolventském klání získal opět student FA ČVUT v Praze, avšak tentokrát z ateliéru **Ondřeje Císlera, Jakub Hoffmann**. *Sportovní centrum Univerzity Karlovy* porotu oslovilo zejména svým citlivým zasazením do komplikovaně svažitého pozemku. Výsledkem je jasná a čistá forma stavby sázející na přívětivost dřeva, které je v návrhu mladého architekta dominantním materiálem.

→ Oceněný projekt získává finanční odměnu ve výši 10 000 Kč.

Udělena byla rovněž dvě **čestná uznání**. První z nich získala **Kateřina Gloserová**, studentka **Michala Kuzemenského** z FA ČVUT v Praze, za projekt *Bytového domu Plzeňská*. Porota ocenila zejména střídou koncepci bytového domu, jehož hmota vhodně doplňuje stávající urbanistickou strukturu okolní zástavby, aniž by na sebe strhávala přílišnou pozornost. Druhé **čestné uznání** si od ČKA odnesl **Václav Mihola** z FA VUT v Brně, student **Barbory Ponešové**, za přeměnu bývalé zemědělské usedlosti *ANNAHOF* na pěstírnu konopí. Mírně recesistický návrh zahrnuje i finanční soběstačnost projektu či možnost expanze budov i pěstitelských ploch do okolí. Konopí je zde pěstováno v transparentní skleněné konstrukci, v níž porota shledává odkaz na skleníky z konce 18. a počátku 19. století.

Zvláštní cenu společnosti Cegra obdržela **Anna Koukolová** za projekt *Klášteř s domovem pro seniory*. Absolventka FA ČVUT v Praze z ateliéru **Borise Redčenkova** ve své práci předvedla urbanisticky šetrné vložení stavby do původní zástavby venkovského sídla.

→ Oceněný projekt získává licenci na použití softwaru ArchiCAD.

Zvláštní cenou Českých center byla ohodnocena **Tereza Šváchová** z FA ČVUT v Praze (vedoucí práce **Ondřej Císler**). Její diplomová práce *Skleněný dům* se věnuje konverzi bývalé továrny na sklářské centrum. Jednotlivé části budovy sází na výraznou formu, která vychází z typologie sklářských pecí.

→ Oceněný projekt získává týdenní zájezd do vybrané evropské metropole od Českých center.

Předáním cen to nekončí!

Jak jsou čerství absolventi architektury, urbanismu či krajinářské architektury zdatní, můžete posoudit sami v **pražském sídle České komory architektů až do 18. listopadu 2016**. V následujících měsících budou studentské práce, jež postoupily do 2. kola, vystaveny i na zúčastněných vysokých školách a na dalších akcích ČKA. Stejně jako v uplynulých ročních pokračuje virtuální galerie na www.diplomv.cz, kde jsou zároveň uveřejněny všechny oceněné práce předchozích ročníků Přehlídky. V Kanceláři ČKA je zároveň k dispozici i **katalog výstavy**.

„DIPLOMKY“ 2016 v číslech

10 vysokých škol, fakult či kateder

(36 studentů z FA ČVUT Praha, 9 z FA VUT Brno, 6 z UMPRUM Praha, 6 z FAST VUT Brno, 6 z FUA TU Liberec, 5 z FS ČVUT Praha, 4 VŠB TU Ostrava, 1 z AVU Praha, a 1 z ČZU Praha, 0 ze ZF MENDELU Brno)

74 absolventů (38 architektek a 36 architektů)

64 studentů se přihlásilo do soutěže o zvláštní cenu společnosti CEGRA

5 porotců

7 partnerů

7 oceněných

ceny ve výši 50 000 Kč

3 hodnotné sponzorské ceny

Hodnocení poroty a autorské zprávy k oceněným projektům naleznete níže v příloze na str. 4. Fotografie oceněných projektů jsou dostupné ZDE: <http://tinyurl.com/zeywlv6>.

VYSOKÉ ŠKOLY:

PARTNEŘI:

Příloha: Autorské zprávy a hodnocení poroty

1. cena: MARTIN KŘIVÁNEK, Kulturně-spoločenské centrum s radnicí v Kohoutovicích
(FA VUT v Brně, vedoucí práce Ing. arch. DAVID MIKOLÁŠEK)

Autorská zpráva:

Kohoutovice je má interpretace sídelního útvaru pohybujícího se na hraně vesnice a sídliště. Dualita, jež zde dává do kontextu starou rostlou zástavbu a panelové sídliště jako místo se svou výjimečnou identitou. Identita založená na vzájemné disharmonii tvořící jeden fungující celek, kdy jedna část doplňuje druhou a na opak. Akce vyvolává reakci. Kulturně společenské centrum s radnicí jako hlavní nositel této myšlenky o vzájemné koexistenci hledající průnik mezi svojí historií a budoucností. Místo s přesahem, které má za cíl reflektovat jak dnešní, tak výrazně i budoucí potřeby města a městských částí, nezbytné pro kvalitní žití a využívání. Projekt implementuje stávající radnici umístěnou na hranici původní zástavby, ale zároveň v přímém kontaktu s druhým typickým prvkem celého území, a to panelovou zástavbou. Dvojitost, jinakost, rozdílnost jako neslučitelná součinnost tvořící jedno těžiště, jedno místo. Persona grata.

Hodnocení poroty:

Návrh poroty na první pohled zaujal svým jasným pojetím časového rozvrhu rozvoje vybraného území. Porota dále ocenila, že věcná prezentace návrhu řeší v realistické časové ose jak komplexní problémy, tak úpravy či vznik nových dílčích objektů. Autor navrhuje postupnými zásahy dotvářet stávající urbánní strukturu, čímž přirozeným způsobem může dosáhnout možnosti identifikace obyvatel s centrem nově vytvořené městské části. Návrhem konkrétního společenského domu, který je rozpracován i v detailu, autor dochází k realistické koncepci, která řeší jednotlivé časové vrstvy urbanistických struktur v území. Díky symbióze velkého a malého měřítka propůjčuje autor městské části novou identitu a čitelné nové centrum, navazující na historické jádro obce. Věcný návrh je přitom z grafického hlediska pojat originálním svěžím až vtipným způsobem.

2. cena: PAVLA ENOCHOVÁ, Kolín – řeka městu, město řece
(FA ČVUT v Praze, vedoucí práce Ing. arch. BORIS REDČENKOV)

Autorská zpráva:

Řeka je velmi výjimečným přírodním elementem jak volné krajiny, tak sídla. Je to místo, kde se město může nadechnout. Je základní urbanistickou osou a celoměstsky významným prvkem. Labe v Kolíně bylo kdysi zdrojem života, místem setkávání. Vodní hladina byla přístupná, budovy spadaly přímo do řeky a mlýny byly majestátnou bránou. Kvůli technickému pokroku se tento stav bohužel změnil. Dnes každému teče voda doma z kohoutku, řeky jsou znečištěné odpadem z továren i domácností a kvůli plavební cestě se Labe od Děčína až po Pardubice zregulovalo. Přírodní charakter zcela zanikl, mlýny byly zasypány a řeka se stala pouze utilitárním dopravním koridorem, jehož potenciál je navíc v posledních letech využíván jen minimálně. Labe v Kolíně ztratilo své původní kouzlo. To mě přivedlo k zadání této diplomové práce. Většina místních prostor řeky nepokládá za podstatný. Z analýz mind-mappingu vyplývá, že si mnoho z nich vůbec neuvědomuje přítomnost této urbánní osy. Město se k řece otáčí zády. Já naopak v Labi spatřuji veliký potenciál. Cílem mého návrhu je otevřít v Kolíně debatu o tomto prostranství a odstartovat tak aktivitu k navrácení důstojné pozice řeky. V rámci projektu se zabírám různými urbanistickými měřítky. Po vzoru pana prof. Matthew Carmony, jehož přednášky jsem měla možnost navštěvovat na londýnském Institutu urbanismu a územního plánování The Bartlett (University College London), rozděluji projekt do následujících kategorií: makro design a mikro design. Neboť mi toto rozdělení nepřijde dostatečné, sama pak přidávám mezistupeň, který nazývám mezodesignem.

Makro design odpovídá nejširším vztahům projektu. Objasňuji v něm pozici Kolína ke vztažnému okolí a následně popisuji organizaci sídelní struktury jako celku. V přímém kontrastu je mikrodesign měřítkem nejdetailejším, obsahuje návrh materiálů, povrchů a technických detailů. Mezodesign pak koncepci a návrh klíčového území, přímo přiléhajícímu k historickému jádru města. Krom zhotovení celkových koncepcí se následně zabývám jednotlivými dílčími celky. Při analýze a řešení těchto lokalit

jsou pro mne důležité tři základní otázky: KDE? CO? a JAK?. KDE se nacházím, v jakém kontextu a jaký má místo význam. CO je na dané lokalitě pozitivní či problematické a JAKým způsobem se s ní vypořádat. V odpovědi na poslední otázku pak nalézám východisko návrhu.

Hodnocení poroty:

Spíše urbanistický projekt vychází z důkladné analýzy propojení obou břehů řeky s městem a oproti jiným projektům obsahuje návrhová část nepochybně výtvarné a architektonické kvality. Porotu dále potěšila výtvarná citlivost prezentace navržených řešení. Svým měřítkem je celkové pojetí uměřené velikosti a významu tohoto středočeského města. Porota ocenila názornost, věcnost a jednoznačnost návrhu. Projekt může být iniciačním počinem pro znovuzrození urbanistických kvalit starého Kolína.

3. cena: JAKUB HOFFMANN, Sportovní centrum Univerzity Karlovy
(FA ČVUT v Praze, vedoucí práce MgA. ONDŘEJ CÍSLER, Ph.D.)

Autorská zpráva:

Urbanistické řešení

Návrh nového sportovního centra se snaží pozitivně ovlivnit podobu přiléhajících prostranství, ke kterým se budova staví a na která působí. Hmota složená z převážně horizontálních kubusů se staví na hrany ulic, definované okolní zástavbou a terénem. Směr ulice Horská je vyrovnán tak, aby přirozeně navázal na její stávající průběh mezi bytovými domy. Postavením objemu malé tělocvičny v průhledu ulic Horská je potvrzeno zúžení jejího profilu průjezdné komunikace do pěší stezky vedoucí podél opevnění na Karlov. Ulice Votočkova je prodloužena předprostorem a terénním schodištěm směrem ke hradbám, kde se propojuje s parkem, ve kterém začíná zelený pás obíhající svahy Albertovského údolí.

Architektonické řešení

Budova sportovního centra je rozdělena na dvě části. Větší z nich je na úrovni třetího podlaží rozdělena střešním světlíkem. Hlavní vstup je orientován do ulice Horská a je přímo v ose střešního světlíku. Horizontální členění fasády přiznává přepatrování celé stavby, vertikální členění pak napomáhá, aby se novostavba vyrovnala řadovým palácům albertovského kampusu. Na fasádě se střídají transparentní skleněné a semitransparentní makrolonové výplně mezi vertikálními nosnými prvky konstrukce a přizpůsobují tím vnitřní prostředí jednotlivým provozům uvnitř domu. Objem velké haly je svojí dlouhou osou orientován v severo-j jižním směru, aby se takto předešlo nadměrnému přehřívání stavby a oslňování sportovců přímým sluncem. Vnitřní dispozice domu je rozdělena dvěma dlouhými průhledy skrz celý dům. První osa navazuje na hlavní vstup do objektu a shora do ní přichází světlo střešním světlíkem. V 2. patře je tímto atriem členěna dispozice na čisté a špinavé prostory a do haly je přístup lávkami skrz atrium. Druhá osa, kolmá na první, slouží primárně jako spojení malé tělocvičny se zbytkem domu a prochází vizuálně nepřerušena skrz celý dům.

Hodnocení poroty:

Porota ocenila citlivé zasazení navrhované stavby do komplikované situace svažitého pozemku. Jasná a čistá forma stavby vychází z jejího konstrukčního řešení, založeném na vizuálně a pocitově přívětivém materiálu dřeva. Kubická hmota stavby reaguje na charakter stávající okolní zástavby v lokalitě.

Zvláštní cena společnosti Cegra: ANNA KOUKOLOVÁ, Klášter s domovem pro seniory
(FA ČVUT v Praze, vedoucí práce Ing. arch. BORIS REDČENKOV)

Autorská zpráva:

Místo

Malá vesnice Palič je situovaná v údolí Paličského potoka uprostřed rozsáhlých lán polí a lesů v malebné krajině na pohraničí Čech a Německa. V návrhu přesouvám těžiště vesnice ke kostelu a památkově chráněnému statku. Vytvářím obdélníkovou náves, v jejímž středu je kostel.

Dům

Hlavním konceptem domu je propojení dvou programů s tím, že klášter se uzavírá do sebe a domov pro seniory se naopak otevírá do přírody. Hlavním cílem bylo vše vyřešit v jednom, maximálně dvou podlažích, v návaznosti na vesnici a napojení na okolní svažité terén. Toho jsem dosáhla oddělením dvou jednopatrových hmot a podsunutím jich částečně pod sebe. Hlavním bodem kláštera je rajská zahrada, kterou obíhá prosklená křížová chodba. Na jižní straně směrem do návsi je zahrada uzavřena plotem. Všechny společné prostory jsou orientovány na severní stranu s výhledem do údolí. Kaple je dalším spojovacím článkem mezi klášterem a domovem, z kláštera se přichází shora přes ohoz. Kaple má valenou klenbu a je osvětlena dvěma lineárními stropními světlíky. Část s domovem pro seniory je naopak otevřená do údolí. Půdorysný tvar U umožňuje kontakt s přírodou, ale zahrada je stále soukromou krytou zátoku. Hlavní prostor je situován v centru všeho dění, u chodby s místnostmi pro aktivity a u vstupního schodiště. Společné prostory a ordinace doktorů jsou orientovány na sever, z jihu jsou skrz chodbu osvětlovány prosklenými výklenky ve zdech, určenými také k sezení. Pokoje seniorů jsou orientovány na východ, také s vlastními koupelnami a stejným systémem krytí balkonů.

Konstrukční řešení a materiály

Nosné konstrukce jsou z železobetonu světlé béžové barvy. Obvodový plášť je z vertikálních lamel, které se v místě balkonů změny na systém otvíravého stínění. To rozehraje dlouhou fasádu nepravidelným rozložením otevřených, natočených nebo zavřených balkonů. Křížová chodba a chodba do zahrady v domově pro seniory je zasklená pevným bezrámovým zasklením s vloženými posuvnými dveřmi po 6 metrových rozestupech a je stíněná mobilním vnějším stíněním. Chodba v domově pro seniory opisující náves je stejně prosklená, ale je stíněna pravidelným rastrem lamel, z důvodu pocitového oddělení chodby od návsi, a zachování soukromí domova.

Hodnocení poroty:

Porotu zaujalo urbanisticky šetrné vložení stavby do původní zástavby venkovského sídla i koncepční propojení kláštera s domovem pro seniory. Zároveň by porota doporučovala zmírnit přílišný kontrast v navrhovaném charakteru profánní a sakrální části areálu. Vedle civilního pojetí interiérů domova pro seniory totiž působí některé vnitřní prostory budov kláštera především kvůli práci se světlem zbytečně dramaticky.

Zvláštní cena Českých center: TEREZA ŠVÁCHOVÁ, Skleněný dům – Konverze bývalé továrny na výrobu lustrů Elias Palme
FA ČVUT v Praze, vedoucí práce MgA. ONDŘEJ CÍSLER, Ph.D.

Autorská zpráva:

V budovách bývalé továrny na výrobu lustrů Elias Palme v Kamenickém Šenově se kdysi vyráběla svítidla do věhlasných budov po celém světě. Skleněný dům má představovat nové sklářské centrum věnující se lustrům, má oživit starou fabriku a v rozvalinách najít stopy původní jedinečnosti a architektonických hodnot. Návštěvníkovi má být průvodcem v Příběhu lustru, skláři má být útočištěm v kterémkoliv čase. Má se stát plnohodnotnou součástí města Kamenický Šenov, města, ležícím dvě hodiny jízdy na sever od Prahy, v samém srdci českého sklářského průmyslu. Rozhodla jsem se zachovat dvě části areálu. Architektonicky nejvýznamnější průčelní secesně zdobenou část a naproti ležící budovu slévárny. Areál je vymezený zdi, za níž se nacházejí za sebou jdoucí hmoty vycházející z tvarosloví původních sklářských hutních pecí. Vnitřní prostor je utvářen pod vlivem hlavní myšlenky – jediné, co lustr ke své existenci potřebuje, jsou zdi vymezující jeho prostor. Zdi jsou pak jediným svědkem Příběhu lustru a všechen ostatní život se odehrává v nich.

V pěti kapitolách, tvořících stěžejní část Skleněného domu, se odehrává Příběh lustru. Expozice seznamující návštěvníka s historií, tvaroslovím a komponenty lustrů. Každý z prostorů je unikátně

formován pro daný typ svítidla tak, aby ho představil v nejlepším světle, zohledňující charakteristické znaky, konstrukce a materiály každého z typů svítidel. Provoz doplňuje ateliér, kde probíhají repase a rekonstrukce původních unikátních lustrů, toto celé je zaštitěno sídlem sdružení Licht und Glas s přidruženým provozem knihovny, archivu a badatelný. Logicky je zde navržena trojice apartmánů k ubytování umělců a hostů. V budově bývalé slévárny se nově nachází restaurace a bar. Neméně důležitou částí je dvojice veřejných prostorů – dvůr a dvorek a statný ořech a skulptura neznámého umělce – Skleněný dům.

Hodnocení poroty:

Porota ocenila citlivou konverzi bývalého továrního komplexu na expozici o českém sklářském řemesle a obzvláště o výrobě lustrů. Výrazná forma jednotlivých částí budovy, která může poučenému divákovi evokovat některé již známé koncepty, je v návrhu jednoznačně odůvodněna typologií sklářských pecí a v interiéru vytváří smysluplný rámec pro klíčové exponáty - lustry. Nově dostavované části reflektují detailní formy starších provozních budov, a to v abstrahující, očištěné citaci. Porota vyzdvihla bezbariérové řešení venkovního prostoru, jehož přívětivé pojetí překonává obtížnou situaci daného terénu.

Čestné uznání: KATEŘINA GLOSEROVÁ, Bytový dům Plzeňská
FA ČVUT v Praze, vedoucí práce Ing. arch. MICHAL KUZEMENSKÝ

Autorská zpráva:

Brána do města – městský dům s velkou energií, který dokáže ovlivnit budoucnost rozporuplného nedokončeného území. Dům, který v prostředí s řadou negativních rysů bude dobrým a důstojným domovem a udělá ze špatné adresy adresu dobrou. Plzeňská, cesta velkého významu spojovala v minulosti Prahu s Plzní a dalšími bavorskými městy. I dnes zůstává páteří komunikací a jednou z hlavních cest ze západu. Pokud se do města v minulosti vstupovalo branou Újezdskou, můžeme s nadsázkou považovat místo v klínu dvou hlavních tepen a v samotném těžišti údolí za bránu současnou. První dojem je důležitý a není náhodou, že Košířské údolí, přes své nesporné hodnoty a potenciál, platilo a stále platí za špatnou adresu. Změna je však pravděpodobná a výstavba nových residenčních objektů v okolí tomu nasvědčuje. Je možné tento vývoj ovlivnit?

Uzavřené linie domu velikosti městského bloku jasně definují uliční prostor a navazují na stávající rohovou zástavbu tří činžovních domů. Nové ulice si drží od rušných tříd odstup a jsou lemované stromořadím zakončeným ve špičce bosketem vysokých stromů. U hlavní ulice Plzeňské je navíc dům v parteru ukončen loubím, ze kterého vstupujeme do obchodů a bytového domu. Návrh loubí vznikl také s myšlenkou navázání na veřejné prostranství, které by mohlo vzniknout před bývalým areálem depa při východní straně parcely. Výškově objekt navazuje se šesti patry na současné domy a postupně graduje k západní špičce, kde dominantně dotváří vstup do města. Při jižní straně se blok částečně snižuje na výšku tří pater při zachování jasné definovanosti ulice a pouští do vnitrobloku slunce. Tématem bylo rovněž vytvoření vnitřního prostoru bloku na velmi exponované parcele.

Exponovaná poloha domu v údolí mezi vytíženými komunikacemi s sebou přináší na jedné straně značné hlukové zatížení v přízemních polohách, na straně druhé nedocenitelné výhledy na divoké svahy. Komerční parter byl navržen v maximální ploše s vizí vytvoření nového lokálního centra, které nabídne obyvatelům služby na jednom místě a znovu přinese energii, kterou s blízkostí centra Anděl čtvrti ztratila. Využití přízemí posouvá první obytné patro na úroveň 2.NP a zmírňuje negativní projev dopravy. Návrh domu doprovázely úvahy o dostupném bydlení. Po vzoru zahraniční praxe je projekt zamýšlen jako běžné nájemního/vlastnické bydlení kombinované v části domu (2., 3. NP) s byty nižšího standardu. Úspornost je společným znakem všech bytů. Nižší standard se projevuje menší otevřeností prostoru vnitrobloku, omezenými výhledy a zvýšenou hlukovou zátěží oproti bytům vyšších pater, nikoliv v dispozičních rozdílech. Celkově se v domě nachází 161 bytů.

Hodnocení poroty:

Porota ocenila velkorysou koncepci bytového domu, jehož hmota vhodně doplňuje stávající urbanistickou strukturu okolní zástavby. Porotu dále zaujalo civilní pojetí výrazu nároží domu, které

nevykazuje ambici nápadně konkurovat charakteru okolí a zbytečně na sebe strhávat pozornost. Porota si však dovoluje upozornit na nedořešený potenciál vnitrobloku bytového domu, a to především z hlediska propojení s veřejným prostorem v úrovni uličního parteru.

Čestné uznání: VÁCLAV MIHOLA, ANNAHOF
FA VUT v Brně, vedoucí práce Ing. arch. BARBORA PONEŠOVÁ, Ph.D.

Autorská zpráva:

Primárním záměrem je pěstování konopí a jeho následné zpracování a konzumace. Inspiraci ve vinařství. Respektuji profil místa a plně z něj vycházím. Všechny zbytky staveb využívám k prospěchu projektu a dávám jim funkci. Vyrovnávám se s místem. Stavím v něm, opravuji ho, rozvíjím ho. Nic neničím, vše zachovávám. Stavba je transparentní. Všechny provozy jsou jednoduše "průhledné". Nic není skryto. Až na výjimky provozů, kde je nutno striktně řešit světlo z důvodů technologického procesu.

Návrh zahrnuje: finanční soběstačnost, možnost expanze do okolí, jak budov, tak i pěstebních ploch

Inovace a tradice

Provazují tyto dvě hodnoty do celku, který funguje. Bezhlavé inovace škodí. Tyto postupy pěstování jsou dovedeny k dokonalosti z undergroundové scény. Budova působí přehledně a stejně tak je i koncipována. Všechny provozy mají svoji linii, od které se neodklání. Setkávají se v komunikačních jádrech, která jsou tomu přizpůsobená. Potlačují stereotyp pohledu na tuto tematiku. Architektura lokálně interpretuje prostor vzhledem k funkci. Forma je daná důrazem na efektivitu výroby a provozu s tím spojeným. Vytvářím příjemné vzdušné pracoviště, kde má návštěvník možnost sledovat dění. Pracovníci mají ze svého pracoviště výhled na produkty, mají je tak stále na očích a mohou se jim díky tomu plně věnovat. Pěstování probíhá celoročně. Jednotlivé cykly na sebe navazují. Stavba má působit uklidňujícím dojmem a přesvědčit tak skeptickou část společnosti negativně postavenou k pěstování konopí. Stavba je na vhodném místě pro export (Brno, Vídeň). Rovněž i pro rozšíření provozů a pěstebních ploch. Plochy venkovního pěstování jsou rozděleny do menších políček. Tato políčka nejsou nahodilá, ale tvoří sofistikovaný kód. Každé toto políčko nese jinou rostlinu a tím se rozšiřuje nabídka produktů.

Hodnocení poroty:

Mírně recesistický návrh vtiskává místu praktickou funkci, jehož nové využití může reálně pozitivně ovlivnit opuštěnou oblast. Porota ocenila zapojení zachovaných zbytků původního dvora a citlivé doplnění nových produkčních konstrukcí, které evokují podobu skleníků z konce 18. a počátku 19. století.

O ČESKÉ KOMOŘE ARCHITEKTŮ

ČKA je samosprávným profesním sdružením s přeneseným výkonem státní správy, které bylo zřízeno zákonem č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. ČKA nese odpovědnost za profesionální, odborný a etický výkon profese architektů v ČR. Od začátku roku 2015 je Komora oficiálním připomínkovým místem pro zákony, právní úpravy a předpisy, které se týkají profese architekta. Od ledna 2016 je organizátorem soutěžní přehlídky Česká cena za architekturu. Od roku 2000 Komora rovněž pořádá Přehlídku diplomových prací a Poctu České komory architektů.

KONTAKT PRO MÉDIA

Zuzana HOŠKOVÁ, tisková mluvčí České komory architektů, e-mail: zuzana.hoskova@cka.cc, mobil: +420 608 427 516

SLEDUJTE ČKA

Na novém portálu www.cka.cz a na [Facebooku](https://www.facebook.com/cka).